

December elején tartja alakuló ülését az új városi tanács

Az óvodák és az általános iskolai napközi otthonok helyzetét vitatta meg a városi tanács végrehajtó bizottsága

A szegedi városi tanács végrehajtó bizottsága tegnap, pénteken ülést tartott.

A négy évvel ezelőtti megválasztott és egy éve kiegészített végrehajtó bizottság ezen az ülésen tevékenykedett utoljára hivatalosan. A vasárnap megválasztott új városi tanács — ahogy ezt Biczó György, a végrehajtó bizottság elnöke közölte —

december első felében tartja első ülését és megválasztja az új városi végrehajtó bizottságot.

December első napjaiban az újonnan választott kerületi tanácsok is megtartják alakuló üléseiket, amikor ugyancsak sor kerül az új kerületi végrehajtó bizottságok megválasztására is.

A lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról szóló elnöki jelentés után Tari János, a művelődésügyi osztály vezetője terjesztette be jelentését a szegedi óvodák és általános iskolai napközizik helyzetéről.

Szegeden jelenleg 42 óvoda működik.

Ebből 12 az üzem. A tanácsai kezelésben lévő 30 óvodából 25 napközis. Ezek ellátásáról a tanács gondoskodik, kivéve a Kistisza utcai óvodát, amelyben a Szalámigyár biztosítja az étkeztetést. A Cipőgyár a közeljövőben a Szilléri sugárúti óvoda étkeztetését vállalja magára. Nagyon sok olyan munkáscsalád van, ahol mindkét többgyermekes szülő dolgozik. A fenti két üzem ilyen módon igyekszik segíteni a körzetükben lévő, s több üzemű dolgozójuk gyermekeit befogadó óvodákon. Mintegy 2500 gyermek jár a tanács óvodáiba. Napközis ellátásban hétszáz gyermek részesül.

Az igények azonban sokkal nagyobbak:

az óvodákból férőhely hiánya miatt háromszáz gyermeket kellett elutasítani. Ezeknek zöme a Marx tér környékén lévő új bérházakban lakik. Napközis ellátást a most ellátásban részesülők duplája igényelt.

Az óvodák, napközizik rend-

szere bevált, nagy segítséget jelent a gyermekes dolgozó szülők számára, s ezért fokozott az érdeklődés és igény az ilyen intézmények iránt.

Valamennyi óvodában biztosítják a legszükségesebb dologi felszerelést. A berendezés jó részét a napközis étkeztetés megszervezésekor, négy éve szerezték be. Azóta az igénybevétel növekedett, s már hiány van egyes tárgyakban. A kerületi tanácsok 1959-ben szeretnék megszüntetni a hiányok egy részét.

Az ország több, ipari jellegű városaiban a felsőbb szervek napi 6 forintot biztosítanak egy-egy napközis gyerek ebédjére. Szegeden viszont — mert a város ilyen szempontból »mezőgazdasági jellegűnek« számított — csak 4,20 forintot.

A városban lévő általános iskolákban napközi otthonok létesültek olyan tanulók részére, akiknek szülei alkalmatlanok.

Szeged 27 iskolájából 18-ban van napközis csoport.

816 napközis tanulóval 772 benn élnek.

Igen sok jelentkező volt az általános iskolai napközis izis. A társadalmi szervezetek képviselőiből álló külön felvételi bizottság a szülők munkaviszonyait, jóvedelmét, a család körülményeit, a gyermekek számát mérlegelve döntött a felvételeknél. Az iskolák zsúfoltsága miatt csak kevés iskolában biztosíthatnak megfelelő helyiséget és berendezést a napköziseknek. A korábban túlméretezettnek tartott Juhász Gyula utcai központi konyha felszerelésének bővítése után is kicsinek bizonyul, ezért a konyha decentralizálásának gondolata is felvetődött.

A felvételi lehetőségek szűkös volta miatt több dolgozó szülő más úton kényeszerült megoldani gyermeke napközi étkeztetését és felügyeletét.

A posta ilyen vonatkozásban jelentős segítséget nyújtott alkalmazottainak.

A postás szakszervezet Szeged 1 postahivatal épületében helyiséget biztosított 25 gyermek elhelyezésére és itt napközit rendeztek be. A gyermekek napi 3 forint térítés ellenében a postás üzemi konyháról étkezhetnek. A szülők egy-egy gyermekért ezenkívül havi 32 forintot fizetnek és ebből az összegből biztosítják a napközi otthon felügyeletét ellátó nyugdíjas pedagógus fizetését is.

A posta üzemi általános iskolai napközi jelentős kezdeményezés.

Sok szegedi üzem követelné ezt a példát.

hiszen a legtöbb helyen akad eddig nem teljes mértékben kihasznált klubszoba, társalgó, próbaterem stb., amit kevés költséggel üzemi általános iskolai napközivé lehetne átalakítani. A gyerekek ételmezését pedig ugyan csak az üzemi konyháról lehetne biztosítani.

A jelentést hosszabb vita követte. A vitában — mint meghívott — részt vett Tury Géza, a Tanítóképző Intézet igazgatója, Waldmann József, az újszegedi tiszparti általános iskola, Horváth József, a Madách utcai iskola igazgatója. A vita után

a végrehajtó bizottság több határozatot hozott.

A napközi otthonokkal még nem rendelkező iskolákban jövőre, a fejlesztés során, otthonokat kell szervezni. A kerületi tanácsok adjanak segítséget a megfelelő helyiségek felkutatására, a közsegfejlesztési alapról pedig biztosítsák a napközi otthonok korszerű berendezését. A központi konyha tehermentesítésére a II. és III. kerületben is külön konyhát kell létrehozni, mert a Juhász Gyula utcai konyha csak az első kerületi igényeket elégítheti ki.

A művelődésügyi osztály kezdeményezze, hogy a napközi étkeztetés vonatkozásában Szegedet is ipari területté nyilvánítsák.

BÁTRAN ÉS EGYENESEN

Naponta több levél érkezik a szerkesztőségbe. Irók panaszt és vádat emelnek valaki vagy valakik ellen, azonban sajnos, sok esetben nem írják alá a nevüket és a lakcímüket. Ez nem helyes dolog. A levelek tanulmányozása alapján úgy látjuk, hogy kétfajta névtelen levelező létezik: az egyik rágalmoz, a másik jóhiszeműen panaszkodik. Az előbbi néhányadmagával dühös mindenkire, aki közreműködik a szocializmus építésében. Az utóbbi többnyire valamilyen rendszerint egyéni sérelmét sorolja el, vagy közérdekű jelenségre hívja fel a figyelmet. Az ilyen látszólag — de legtöbb esetben ténylegesen — segíteni akar a népi demokratikus rendszernek. A hiba csak abban van, hogy inkognitóban maradnak és ilyesfélét írnak a levél végére: »egy hazáját szerető dolgozó«, »egy jóakarójuk«, »az egész ház nevében N. Z.«, »valaki, aki az igazságot szereti«, »írta: egy üldözött«, stb.

Ki szeret olyan emberrel beszélgetni, akinek nem lehet belelátni a szemébe? A névtelen levelezőknek is nehezen hisznek, jóllehet igazságot mondanak. Megeshet olykor, hogy fontos, s a közösség szempontjából is lényeges dologban amiatt nem indul meg a kivizsgálás, mert a panaszos eltitkolja a nevét és lakcímét. Aki tehát komolyan akar segíteni a hibák és fogyatékok megszüntetésében, az legyen nyílt, ne szégyelje segíteniakarsát, ne féljen soha feltárni kiletét. Aból nem származhat kellemetlenség.

Az egészen természetes, hogy egy dühben mindenkit rágalmozó és fenyegető ellenforradalmár elrejtőzik az ismeretlenség sötétségébe. Tőle nem is vár senki nagyobb gerinceséget. Ugyanakkor azonban érthetetlen, hogy a hibákra haragvó, de a szocializmust igenlő, annak győzelméért küzdő állampolgár névtelen akar maradni jószándékú leveleiben. Miért? Két év alatt láthatta, tapasztalhatta, hogy

a néphatalom alapján álló bírálóknak — ha bármilyen szenvedélyes volt is a hangjuk — soha nem eshetett bántódásuk. Ellenkezőleg: a párt és a kormány törvényes védelmet nyújt számukra, ha valakinek netalán ismét eszébe — esetleg ilyen is előfordulhat — jutna hátrányos helyzetbe juttatni őket a jogos kritikáért.

Igen, igen — mondhatják némelyek —, de hát a kockázat! Hol vagyok én biztosítva afelől, hogy ugyanolyan tisztességes szándékkal fogadják a bírálatomat, amilyen tisztességes szándékkal én teszem. Erre természetesen nincs biztosíték valamennyi konkrét esetben. Bízni kell azonban a párt őszinte szavában, mint ahogy milliók és milliók bíznak benne. Nem valami szép karakterre vall, ha valaki csak úgy hajlandó felépni például a társadalmi tulajdon fosztogatói ellen, ha saját maga valahol a háttérben meghúzódik. Ez olyasféle felfogás, hogy »fogjuk meg és vigyék«, s amely semmiképpen nem lehet jellemző öntudatos dolgozóra. A panaszos levelek kivizsgálásának szükség lehet kiegészítő adatokra is, amelyekért nyilvánvalóan a levélíróhoz kell fordulni. Ha azonban nem tudják, kicsoda az illető, könnyen zsákutcába juthat a munka.

Tegnap megkérdeztük a nálunk vendégeskedő I. A. Motil elvtársat, a Gomelszkaja Pravda szerkesztőjét, hogy a Szovjetunióban vannak-e még névtelen levelezők. Azt válaszolta, hogy akadnak még ilyenek, de fehér holló számba mennek. A szovjet emberek mindenről, mindenkiről bátran, kendőzés nélkül megmondják véleményüket.

Nálunk még manapság is nevelni, bátorítani, buzdítani kell a dolgozókat a bírálatra. De minden bizonnyal itt is elfognak majd a névtelen bejelentők és panaszosok, aminek eredménye az ügyek igazságos, gyorsabb elintézése lesz.

Megkettőzik a taxik számát és növelik az autóbuszjáratokat

— Halló, kérek egy taxit a Nagyvállomáshoz! — Cseng a telefon a szegedi Takaréktár utcai taxiállomáson. S a taxi — ma még ugyan taxiként — de gyorsan elindul a megjelölt helyre.

— Bútor szeretnék Pest-ről Szegedre szállítani, de nem tudom, hol és hogyan kell elintézni — érdeklődik egy újdonsült szegedi lakos. — A jószomszédok elmagyarázzák: menjen el a 42-es Autóközlekedési Vállalat fuvarirodájába a Marx térre.

Jelenleg is mintegy 135 de a tervek szerint jövőre ez a szám megduplázódik.

teherkocsi, 19 személyszállító autóbusz és 10 taxi áll Szeged és környéke szolgálatában. S ez a szám egyre gyarapszik. Ebben az évben például már 8 új Ikarusz 600-as autóbuszt kaptak és 7 új teherszállító kocsit állítottak forgalomba. Az új kocsijk érkezésével egyidejűleg a tavaszi és őszi menetrendben 8 új járatot indítottak a nehezen megközelíthető Csongrád megyei, Szeged környéki falvakba. Így például Szentest és környékére, Makóra és Óföldre indítottak új járatokat. Ebben az évben teljesült a szegediek régi kívánsága is: autóbusz jár ma már Szeged és Békéscsaba között.

A teherszállítás is fejlődik. Naponta több darabúrs járat indul Csongrád megye minden része felé. A nyár folyamán újabb kezdeményezéssel lépett fel a vállalat, úgynevezett teher-taxik beállításával. Ezek a hét és fél mézsás kocsik azóta nagy népszerűségnek örvendenek, hiszen tarifájuk csak annyi, mint mondjuk egy Pobjeda taxié, Jelenleg öt teher-taxi van forgalomban, változtatták.

Készülődés a szabadtéri játékokra

A szabadtéri játékokra is készül már a 42-es Autóközlekedési Vállalat. A terveket úgy kalkulálták, hogy legyen elegendő taxi, autóbusz a külföldiek és más városbeliek szállítására. Hogy, milyen nagyok e tervek, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a taxinál például 100 százalékos, az autóbuszjáratoknál pedig 50 százalékos »telifutás« lesz.

A Közlekedési Vállalat dolgozó nagy feladatuknak becsülettel eleget tesznek. Nemcsak a pontos, gyors menetidőre, csomagok szállítására ügyelnek, hanem az is törődnek, hogy a vállalat ne veszteséggel, hanem nyereséggel zárja az évi tervét. S bár az első negyedévben úgy látszott, hogy az 1958-as gazdasági évet egymillió forintot veszteséggel zárják, ezt a szorgalmas, takarékos dolgozók lelkiismeretes munkájukkal 320 ezer forintot nyereségre változtatták.

Gyorsul, korszerűsödik

Minden út Rómába vezet, azaz ez esetben a 42-es Autóközlekedési Vállalathoz. Mert bizony a taxitól a személyszállító autóbuszon keresztül, a darabúrs járatokig Szegeden és környékén mindent a 42-es Autóközlekedési Vállalat végez. E szolgáltatások az igénylők nagy öröme hónapról hónapra javulnak, gyorsulnak.

— Egyik hónapról a másikra javul, gyorsul, korszerűsödik az utas- és teherszállítás nemcsak országwide, de Szegeden is — mondja a Közlekedési Vállalat munkájáról a főkönyvelő.

Még egyszer a „gyorspostáról“

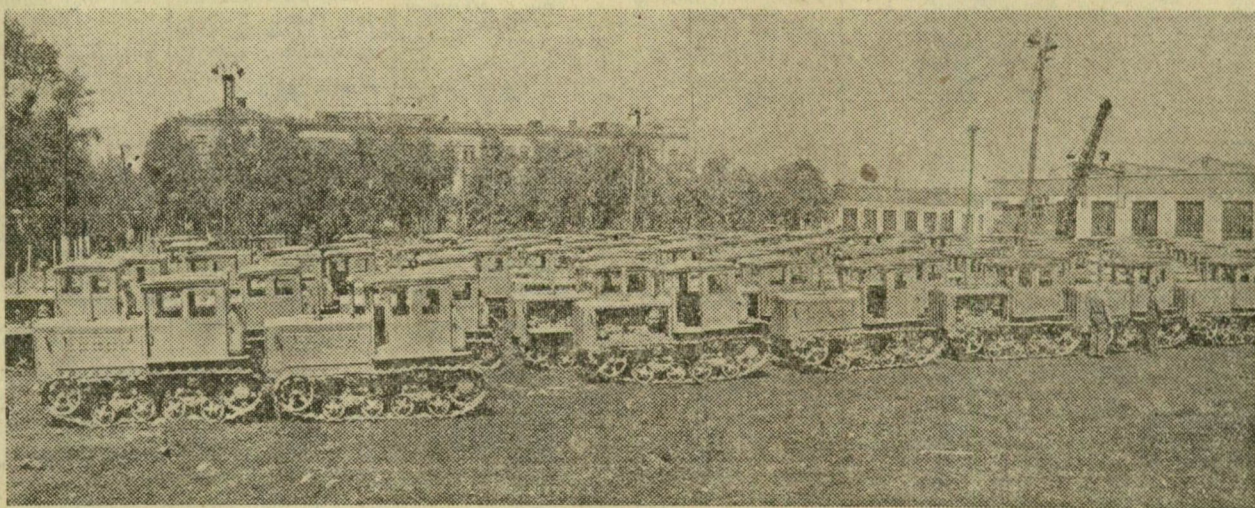
Az e hónap elején megjelent »Gyorsposta?« című rövid írásunk, amelyben egy késedelmes levélkezelést tettünk szóvá, nagy visszhangot keltett. Olvasóink közül levelekkel keresték fel a szerkesztőséget, amelyben hasonló esetekről panaszkodtak. Bóta Sándor, Újszeged, Kertész utca 25 szám alatti lakos például azt írta, hogy lapunkat, a *Délmagyarországot* egyszer már kénytelen volt azért lemondani, mert hol megkapta otthon az újságot, hol nem. Amikor emiatt panaszkodott, azt mondták neki a postán, nincs benne emberség, amiért el kívánja, hogy a lapot a lakására vigyék. Csak miután a Rádió-nak írt az ügyben, azóta érkezik rendben az újság. Leír egy másik esetet is, amikor most egy októberi vasárnap Szőregen feladott ajánlott levelet csak szerdán kapott meg, pedig a szegedi posta még vasárnap este átvette.

Szeredai Jenő, Bajcsy-Zsilinszky utca 22 szám alatti lakos levelében arról értesít, hogy a Szeged-Nagyállomáson lévő postahivatalban november 4-én este 11 órakor nem kapott bélyeget. Ez annál inkább bosszantó volt számára, mert megelőzően egész kálváriát jártattak vele. A főpostáról ugyanis este fél 11 órakor azzal küldték ki a Nagyvállomásra, hogy 11 órakor indul onnan a budapesti vonat, amely elviheti sürgős levelét. Az állomás úgynevezett éjjeli-nappali szolgálatot tartó postahivatalába azonban az utcáról nem tudott bejutni, mert a külső bejárat zárva volt. Semmi felvilágosító táblát sem helyeztek el oda, s végülis az állomás épületén át, a sötét peronon keresztül jutott el a postahivatalba. Ott viszont kiderült, hogy a vonat 22 óra 30 perckor indult el, tehát hiába tette meg az utat. S ekkor jött az újabb meglepetés,

hogy sem bélyeggel, sem térítvevényvel nem tudták kiszolgálni. Jogos a kérdés: hogyan lehet az, hogy éjjeli-nappali szolgálatot teljesítő postahivatalba ilyen körülményesen lehet bejutni, s ráadásul nem is rendelkeznek a szükséges értékcikkel.

A Szegedi Postaigazgatóság a »Gyorsposta?« című cikkünk panaszát — mint lapunkat értesítette róla — megvizsgálja. A posta jó hírnevét szolgálná, ha az előbbiekben felvetett visszadások is kivizsgálásra és megnyugtató elintézésre kerülnének.

A HARKOVI TRAKTORGYÁRBAN

Nemrégiben ünnepelte fennállásának 27. évfordulóját a Lenin-renddel és a Munka Vörös Zászlaja renddel kitüntetett harkovi traktorgyár. Az idei évfordulót a többi között új traktortípus készítésével tették emlékeztetővé. A gyár tervezőinek, technológusainak és kísérletezőinek munkájából megszületett az új DT-20 típusú kerekes traktor, amely nagy teljesítményű, gazdaságos és gyorsjáratú gép. Munkasebessége 25 százalé-

kal, szállítási sebessége pedig 40 százalékkal nagyobb a korábbiaknál. Azóta már újabb gépek tökéletesítését kezdték meg. Így például hamarosan sorozatban gyártják a T-19 léghűtéses motorral működő kerekes traktort, amelynek óránkénti legnagyobb szállítási sebessége 20 kilométer. A másik új traktor, az univerzális T-30 előtt is nagy jövő áll.

Képkönk szállításra kész lánctalpas traktorokat láthatunk a harkovi gyár udvarán.

Befejeződött a Zrínyi utca 10 számú ház tatarozása

Több mint félmillió forintot költött az Ingatlankezelő a házra

A Szegedi Ingatlankezelő Vállalat egymás után újítja fel rozoga házait. A Szegedi Tatarozó és Építő Vállalat ez év elején kezdte meg a Zrínyi utca 10 számú ház felújítási munkálatait. A környék csúfja volt ez a ház. A vállalat dolgozóinak teljes felújítást kellett végezniük. Alászigetelték a házát, újra vakolták és aho-va kellett, új ajtót, ablakot szereltek fel.

Hosszas munka után elkészült a ház. Tegnap, csütörtökön műszakilag átvette

az építőipari vállalat az Ingatlankezelő Vállalat a házát és ünnepélyesen átadták a lakóknak. Húsz lakást újítottak fel. Két pincelakást megszüntettek. A pincelakók számára a Petőfi Sándor sugárút 10 szám alatt teljesen új szoba-konyhás lakást építettek. A ház felújítása 550 ezer forintba került. A ház lakói nagy örömmel vették át új, megszépült otthonukat, s szendvicssel és borral köszönték meg az építők munkáját.